

FESTIVALSKE

NOVINE

55. PULA

FESTIVAL IGRANOG FILMA
19. - 26. 7. 2008.
FILM POD KOŽOM

BROJ 7

PETAK, 25. SRPNJA 2008.

FADIL HADŽIĆ: LJUDI IZNAD POLITIKE
NIČIJI SIN ARSENA ANTONA OSTOJIĆA
RADE ŠERBEDŽIJA OD PULE DO HOLLYWOODA

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

Producenica
Tanja Miličić

Tajnica uprave
Sanela Omanović

Voditelj popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana Barać,
Zvonimir Rumboldt, Marko Rojnić

Producija zabavnog programa
Ela Poljarević

Odnos s gostima
Suzana Požgaj

Voditeljica finansija
Tamara Brščić

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Vidačković

Urednik Festivalskih novina
Boško Picula

Redakcija:
Dubravka Lampalov, Ana Miljančić, Nicole Vojak,
Ivica Gunjača

Službeni fotografi Festivala
Hassan Abdelghani, Slaven Radolović, Dejan Štifanić,
Igor Levak

Grafička urednica
Irena Musi

Pomoćnica grafičke urednice
Ivana Antić

Prijelom
Dora Badurina

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Gabrijel Erman, Tomislav Erman

Voditelji marketinga
Duško Simićić

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Glasnogovrnik Festivala
Hrvoje Pukšec

Voditelj Press centra
Ivica Gunjača

Tisk
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama
dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Laginjina 5, p.p. 29
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr

FILM, FESTIVAL I MODA

Elegancija i modni trendovi oduvijek su neizostavni dijelovi filmskih festivala. Na velikim svjetskim festivalima ponekad haljina poznate glumice zasjeni njezinu glumu. Pula prati svjetske trendove. Drugu je godinu zaredom pokrovitelj Festivala igranog filma u Puli Arena Modna kuća. Ove se godine Arena na Festivalu predstavlja posebnim kreacijama za hostese nadahnutima starorimskim togama te priređuje modni event Arena 60 povodom 60. godina svog djelovanja. Uz Arenu za festivalsku su modu zaduženi i tvrtka RIO te Image Haddad. RIO je vodeća hrvatska modna kuća u proizvodnji muških odijela, sakoja, hlača i kaputa, a odijeva muške djelatnike Festivala. Modna kuća Image Haddad odijeva pak djelatnike uprave Festivala. Za glamurozni izgled voditeljice svečanog otvorenja Festivala, glumice Nine Kaić bio je zadužen salon vjenčanica Biba, dok će Nina u subotu 26. srpnja na zatvaranju Festivala nositi Areninu kreaciju. Modna revija Arena 60 priređuje se u petak 25. srpnja na terasi Circola s početkom u 23.30 sati.

Što se nosi na crvenom tepihu (i oko njega)?

Konferenciju za novinare glumca Rade Šerbedžije u Festivalskom klubu

Rade Šerbedžija: Uvijek sam na strani žena

piše Nicole Vojak

Rade Šerbedžija već drugu godinu zaredom glumi u filmovima koji se u Puli natječe za Zlatne arenu. Prošle je godine jedan od najpoznatijih hrvatskih glumaca međunarodne karijere nastupio u filmu *Pravo čudo* redatelja Lukasa Nole koji se natjecao u Nacionalnom programu, dok je ove godine glavni glumac u filmu *Ljubavni život* njemačke redateljice Marije Schrader koji se prikazuje u Međunarodnom natjecateljskom programu *Europolis-Meridijani*. Usto, gledatelji u Areni mogli su ga vidjeti i u ovogodišnjem PoPularnom programu, u akcijskoj drami *Bitka u Seattleu* u režiji Stuarta Townsenda.

Povodom projekcije svojih filmova na Puli Rade Šerbedžija održao je u četvrtak u Circolu konferenciju za novinare koju je vodio njegov

kolega glumac Damir Markovina. Šerbedžija je tom prigodom film *Ljubavni život* opisao kao pravu ljubavnu priču s manjim tematskim odvojcima sa strane koje ipak ne prolaze nezamjećeno jer su ključni elementi razvoja događaja i potiču razvoj središnje ljubavne priče. U razgovoru s glumcem bilo je riječ i o ravnopravnosti žena i muškaraca u hrvatskoj kinematografiji. «Uvijek sam na strani žena po tom pitanju. Podržavam nastojanje i akcije za ispunjavanjem određenih zakonskih rješenja u vezi tog pitanja koji još počivaju na patrijahalnom razmišljanju», rekao je Šerbedžija. Glumac je istaknuo kako se u filmovima u kojima glumi uvijek može osjetiti energija između muškaraca i žena koja postoji u svakom pojedincu i njegovoj želji da se ostvari kao ličnost.

NOVI ŠERBEDŽIJI PROJEKTI

Horor, krimić, drama

Nakon *Bitke u Seatlleu* i *Ljubavnog života*, Rade Šerbedžija nastavlja glumiti u inozemnim projektima. Ove je godine već imao premijernu ulogu, i to u hororu *Oko* redateljskog para Davida Moreaua i Xaviera Paluda koji je mogla vidjeti i hrvatska kinopublika. Nakon horora – horor. Novi je Šerbedžijin film američki film strave *Quarantine* u režiji Johna Ericka Dowdle-a o reporterima koji otkrivaju početak smrtonosne zaraze. Nakon toga slijedi Šerbedžijina uloga u kriminalističkoj drami *The Code* redateljice Mimi Leder o postarijem lopovu koji obučava mlađeg kolegu. U glavnim su ulogama oskarovac Morgan Freeman i Antonio Banderas. Nakon, Rade Šerbedžija glumi i u drami *Blossom* Mihaila Stanicha o dječjoj prostituciji u kojoj je u glavnoj ulozi glumčeva kći Nina Šerbedžija. Sva tri filma pred publiku trebaju stići još ove godine.

Program Ukratko na Portarati u petak

Sve je življe na Portarati na kojoj se ove godine prvi put održava festivalski program kratkometražnih filmova nazvan Ukratko na Portarati. U petak 25. srpnja s početkom u 21.30 sati na rasporedu su – ekološki filmovi. Gledatelji će moći vidjeti četiri filma koji na različite načine tematiziraju odnos čovjeka prema svojoj okolini, od očuvanja ekosistema ugroženih livada preko uspona i pada naftne industrije u Škotskoj do prikaza života Roma u predgrađu Beograda. Na programu su sljedeći naslovi:

Pretty Diana, redatelj Boris Mitić

Crude Progress, redatelji **Simon Hipkins i Jamie Alcock**

Put kese, redateljica Rehela Jurčević

Spasimo livade Posidonije, realizacija udruga Zelena Istra – Istra verde

Ekološki filmovi

ŠESTI FILM U NACIONALNOM PROGRAMU 55. FESTIVALA IGRANOG FILMA U PULI: ZAPAMTITE VUKOVAR

Ratna drama u režiji Fadila Hadžića o stradanjima stanovnika Vukovara u jeku Domovinskog rata i njihovom svjedoku – novinaru Siniši Glavaševiću te o ostalim novinarima Radio - Vukovara...

Sadržaj:

Tijekom okupacije Vukovara u studenome 1991. Jugoslavenska narodna armija uhićuje brojne Hrvate pripremajući se za pokolj branitelja grada na Ovčari. Njezinim je zapovjednicima osobito stalo pronaći i uhiti novinara Hrvatskoga radija Sinišu Glavaševiću (Saša Anočić) koje je mjesecima izveštavao hrvatsku i svjetsku javnost o stradanjima civila u opkoljenom i razrušenom gradu...

REDATELJ FADIL HADŽIĆ: LJUDSKE SUDBINE IZNAD POLITIKE

U filmu *Zapamtite Vukovar* snažan ste akcent stavili na dokumentarni materijal, to je u popriličnome dijelu i film akcije – kako ste izbjegli da napravite patetičan film, unutar čisto crno-bijele podjele, jer u filmu je riječ o ljudima koji pate, a ne o herojima?

To je bio jedan vrlo okrutni rat. Imate petnaest tisuća civila po podrumima gdje žive u bestijalnim uvjetima, a iznad njih

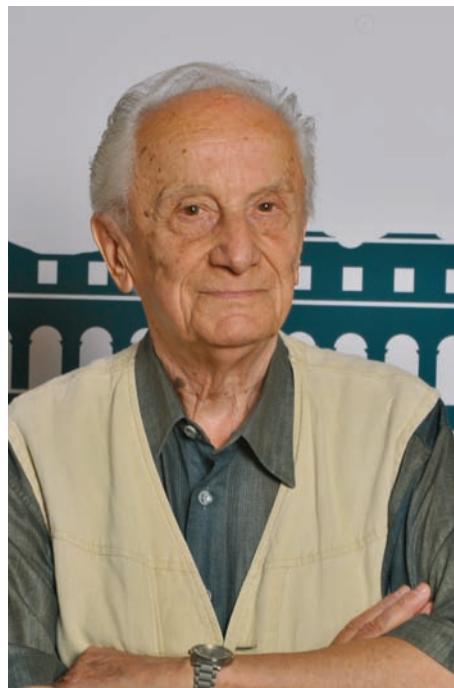
sve je porušeno. Brani ih svega tisuću i pol branitelja, i to nisu ratnici neke regularne izvježbane i educirane vojske, to su bili automehaničari, ljudi iz zanimanja koja nisu vojna. Međutim, u ratu se sve poravna, ponašali su se kao vrhunski vojnici s tim skromnim naoružanjem kojeg su imali i suprotstavljeni svim tim tenkovima koji su se gomilali oko Vukovara.

Jeste li važnost činjenice o radio

Vukovaru naglasili u filmu do te mjere jer smatrate da je informacija o tom radiju i informacije koje je taj radio odašiljao nama i svijetu podjednako bitna kao i vojni otpor Grada?

Oni su neodvojivi dio tog vojnog otpora, oni su bili zapravo jedan ratni bunker iz kojeg su javljali i hrvatskoj javnosti i BBC-u, i svim svjetskim radio stanicama. Oni su bili ne samo novinari nego i ratnici u punome smislu. Nema rata u kojem novinari ne prate s prve linije bojišnice, da bi se došli do prve informacije. Ali, ovakvo čudo da se jedna redakcija pretvori u ratujuću četu koja sudjeluje u svemu tome, to je u svijetu valjda neviđeno. E, to me isprovociralo da radim ovaj film, a donekle i taj moj biografski podatak – i sam sam bio desetak godina novinar iza Drugog svjetskog rata, a imam i film Novinar sa Radom Šerbedžjom u glavnoj ulozi. Očito je da me tema novinar privlači, smatram da je novinar izuzetno i ponekad tragično zanimanje.

U filmu, izuzev dijela gdje se govori o cenzuriranome Glavaševićevu izvještaju, te u samome završetku, gdje akcentirate da Vukovaru nije pomognuto – niste direktno spominjali moguće političke, vojne i financijske trgovine o kojima je

svih ovih godina bilo puno govora. Zbog čega niste fokusirali svoju filmsku priču na taj problem?

Dijalog u kojem se eksplicitno kaže da su ostavljeni na cijedilu u filmu imamo. Isto tako, kroz razgovore komandanata JNA vidi se da je Hrvatska vojska došla već vrlo blizu Vukovara, ali, došlo je do nekog zastoja, do neke intervencije, pomoći je povučena. Meni nije potrebno da mi se filmska priča temelji na istraživanje o čemu je tu riječ jer bih se ja onda upetljao u političku polemiku oko toga. Za filmsku priču o ljudskim sudbinama, mislim da je ovo sasvim dovoljno. Informacija u filmu postoji, a ja nisam dužan u filmu davati odgovore političke naravi.

Ravnateljica Hrvatskoga doma u Vukovaru na svibanjskom Festivalu glumca ove je godine kazala glumcu Trpimiru Jurkiću kako joj je žao što se danas o Vukovaru oblikuje pogrešna medijska slika, rekavši kako je Vukovar lijep grad u kojem je divno živjeti. I doista, obnovljen je i pun života, u što smo se uvjerili tijekom tog kazališnog festivala.

Znate, kada smo išli snimati u Vukovar, zbog svog posla nismo bili zadovoljni kada smo ga vidjeli – bio je obnovljen, više gotovo da nismo imali gdje snimati: mi smo jedva pronašli lokaciju i to nam je sa filmskoga stajališta bila jedna neugodna činjenica. Ali, naravno, bili smo veoma sretni da je tako.

razgovarala Dubravka Lampalov

GLUMCI: HRVOJE BARIŠIĆ I IZUDIN BAJROVIĆ

Kreirajući svoje uloge, koliko ste se vodili komunikacijom sa svjedocima vremena, a koliko je vaša umjetnička interpretacija proizila iz gradnje lika s redateljem Hadžićem?

HRVOJE: Olakotna okolnost bila mi je što gradim imaginarni lik. Dakle, bio sam, uvjetno rečeno, lišen jednoga dijela faktografije. Ostatak sam radio na temelju osobnog iskustva – bio sam sudionik Domovinskog rata, bio sam ranjen, Osječanin sam, dakle, mentalni sklop Slavonaca sasvim mi je blizak. Znam kako su ljudi komunicirali i kako su funkcionalnici. Ljudi su na neki način izbjegavali iskazivati svoje emocije na bilo koji način, radije su se šalili, pogotovo na svoj račun. Slavonci. Umjetničku interpretaciju lika nadogradio sam tako da sam nastojao lišiti lik nekih bitnih, vidljivih karakternih oznaka, učiniti ga, uvjetno rečeno, na prvi pogled – linearnim, plošnim. Dakle, eventualno pojavljivanje pamfleta i poruka nastojao sam spustiti na nultu razinu, izbjegći patetiku.

IZUDIN: U mome radu, iskustvo nije stvar koju treba svjesno izvlačiti kada se radi neka glumačka uloga. Iskustvo je tu i ono radi, djeluje samo za sebe.

IZUDIN BAJROVIĆ
Kako ste ušli u ulogu majora Đole, u psihu čovjeka koji je spreman na svaki zločin, a pritom je potpuno uvjeren da je ispravno sve što čini?

IZUDIN: U liku majora Đole prepoznao sam crtu profesionalnosti, koju on sa sobom nosi. To su, ustvari, zadnji dani Jugoslavenske narodne armije, ona još uvijek donekle postoji, u onom profesionalnom smislu u kojem je postojala desetljećima, od 2. svjetskog rata. Ali, već jeduboko zagrizla u nacionalističko, krv vri. Ali, Đole je još uvijek prije svega major Vojne policije i prije svega se služi metodama koje je učio u školi i stjecanjem prakse u svom radu. I, to je ono što sam pokušao izvući. Major jest oblikovan kao negativac, ali moj odnos prema liku majora Đole nije bio negativan, radio sam čovjeka – profesionalca.

S obzirom na vaše nedavne velike uspjehe u kazališnome komadu Kaubojo Teatra Exit, možete li reći što vam je draže raditi – film ili kazalište?

HRVOJE: Film. Film.

Koja je najveća vrlina Fadila Hadžića kao redatelja?

HRVOJE: Što reći o čovjeku koji u osamdeset šestoj godini napravi ovakav film? Sve najbolje.

IZUDIN: Fadil ne sumnja u ono što radi. Niti u jednome trenutku. Apsolutno ne odstupa od onog što želi.

razgovarala Dubravka Lampalov

**Konferenciju za novinare ekipa filma
Zapamtite Vukovar pratio Ivica Gunjača**

O Vukovaru kroz priču o novinarima

Novinarima je u četvrtak u Festivalskom klubu u Circolu predstavljena ekipa šestog filma u Nacionalnom natjecateljskom programu Zapamtite Vukovar. Konferenciji su nazočili redatelj i scenarist Fadil Hadžić, glumci Hrvoje Barišić i Izudin Bajrović, direktor fotografije Danijel Bakotić, scenograf Ivo Hajon i producent Jozo Patljak. Ova ratna drama o stradanju stanovnika Vukovara u jeku rata i njihovom svjedoku, novinaru Siniši Glavaševiću (glumi ga Saša Anočić koji zbog obveza nije stigao na konferenciju) nije završena, kako je naglasio producent filma Jozo Patljak, nego je tek pripremljena za Pulu, poglavito zbog finansijskih razloga. Redatelj Fadil

Hadžić izrazio je pak čuđenje što Hrvatska nije snimila film o Vukovaru, temi koju bi Amerikanci znali itekako eksponirati. Također je spomenuo da su od njegovih sedamnaest filmova tek tri bila ratne tematike ali da ni jedan od njih nije imao naglasak na ratovanju nego na nekom događaju u vezi rata. Iako

je i ovdje riječ o zanimljivoj vojnoj doktrini (šačica oskudno naoružanih branitelja protiv jedne od najnaoružanijih armija Europe), nije se odlučio za ratni spektakl nego za dramu o novinarima Radio-Vukovara, o njihovim odnosima, atmosferi, reakcijama. Fotografiju je proučavao osam mjeseci prikupljajući podatke iz dvadesetak knjiga.

Hrvoje Barišić koji u filmu tumači fiktivnog novinara Janka, kazao je da kao Slavonac i branitelj nosi i skustva iz vremena Domovinskog rata. Sjeća se da su strahote, kao i u filmu, prevladavali humorom. Žaleći što nije imao više vremena za pripreme, zadovoljan je što je u svom liku izbjegao patetiku. Glumac Izudin

Bajrović, prvak Drame Narodnog pozorišta u Sarajevu te profesor glume, nije htio kreirati lik klasičnog negativca nego uvjernljiv lik koji obavlja svoj posao i, unatoč zločinu, vjeruje u njega. Sličan glumi bio je snimatelski pristup direktora fotografije Danijela Bakotića, poznatog po radu na videospotovima. U početku su se kolebali između crno-bijele i kolor fotografiju, a na kraju je ispalo nešto između. U postprodukciji film je doživio važne intervencije kako bi se dobio što različitije atmosfere. Na kraju konferencije dobri atmosferu je dodatno obojio Fadil Hadžić koji je svoj vitalizam pokazao time što je zaključio da nema početka ili kraja teksta u kojem novinari ne spominju njegove godine.

Sedmi dan Nacionalnog natjecateljskog programa

Ničiji sin Arsen Antona Ostojića

Sedmi i ujedno posljednji dan Nacionalnog natjecateljskog programa donosi kriminalističku dramu *Ničiji sin* redatelja Arsen Antona Ostojića, autora nagrađivanog filma *Ta divna splitska noć*. Tako će gledatelji u Areni u petak 25. srpnja moći vidjeti kako izgleda Ostojićeva ekrанизacija istomene hvaljene drame Mate Matišića prema kojoj je film snimljen. Drama je, inače, dio trilogije čija je preostala dva dijela *Žena bez tijela* i *Sinovi umiru* prvi filmski prilagodio Vinko Brešan u još jednom naslovu iz ovogodišnja Nacionalnog programa *Nije kraj*. Sam je Matišić scenarist filma, a u središtu je priče o bivši rock-pjevač i ratni vojni invalid koji kroz ucjenu otkrije dugo skrivanu obiteljsku tajnu. To je Ivan koji je u Domovinskom ratu izgubio obje noge. I dok se on suočava s propalim brakom i neizvjesnom budućnošću, njegov je otac Izidor kandidat na parlamentarnim izborima. Kao nekadašnji politički zatvorenik Izidor računa na pobjedu, ali mu kampanju poremeti dolazak srpskog izbjeglice Sime koji ga je u bivšem režimu i uhitio. Ucjenjujući Izidora tajnom iz prošlosti, Simo počne utjecati i na Ivana... U glavnim su ulogama Alen Liverić, Mustafa Nadarević Biserka Ipša-Kunčević i Daria Lorenci.

Redatelj Arsen Anton Ostojić diplomirao je na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu i magistrirao na sveučilištu New York University. Tijekom 1990-ih snimio je nekoliko nagrađivanih kratkometražnih filmova među kojima je i *The Bird Lover*, dobitnik nagrade publike na Festivalu u Hamburgu. Svoj prvi dugometražni igrani film *Ta divna splitska noć* snimio je 2004. osvojivši niz domaćih i međunarodnih priznanja. Među njima su i dvije Zlatne arene na Festivalu u Puli (za kameru i montažu) te nominacija za nagradu European Film Academy Discovery Award. Godine 2006. režirao je kazališnu predstavu *Bille Holliday* u Hrvatskom narodnom kazalištu Split. Predavač je na katedri produkcije na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu, a predavao je i u Salzburgu te u New Yorku. *Ničiji sin* njegov je drugi cijelovečernji igrani film.

OZBNA ISKAZNICA FILMA

Hrvatska, 2008., 100', 35 mm; producijska kuća: Alka film; producent: Jozo Patljak; režija: Arsen Anton Ostojić; scenarij: Mate Matišić; uloge: Alen Liverić, Biserka Ipša-Kunčević, Daria Lorenci, Mustafa Nadarević; kamera: Branko Linta, Slobodan Trninić; montaža: Dubravko Slunjški; scenografija: Velimir Domitrović; kostimografija: Branka Tkalec; ton: Damir Ključarić, Blaž Andračić; maska: Irena Hadrović; glazba: Mate Matišić.

Nagrada Društva hrvatskih filmskih redatelja za glumca ili glumicu čije je djelovanje ostavilo trag u povijesti hrvatskoga filma 2008.

Vanja Drach – dobitnik Nagrade Fabijan Šovagović

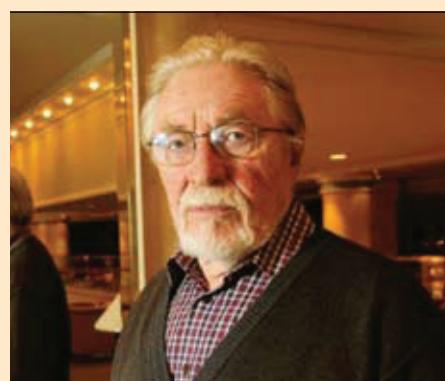
piše: Tomislav Šakić

Štujući uspomenu na prvaka hrvatskog glumišta Fabijana Šovagovića, Ocjenjivački sud Društva hrvatskih filmskih redatelja u sastavu Hrvoje Hribar, Neven Hitrec i Arsen Anton Ostojić ove je godine Nagradu Fabijan Šovagović jednoglasno dodijelio glumcu Vanji Drachu.

Vanja Drach rodio se 1932. u Bošnjacima kraj Vinkovaca u obitelji uglednog liječnika. Poštujući obiteljsku tradiciju odlazi na studij medicine u Zagreb, ali nakon godinu dana napušta fakultet i upisuje Akademiju za kazališnu umjetnost. Po završetku studija najprije glumi u Dramskom kazalištu, a zatim i u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu. Premda poznatiji kao uspješni kazališni glumac iza kojega su mnogobrojne velike uloge u antičkim dramama, djelima ruskih klasika i svremenom repertoaru, Vanja Drach odigrao je više od dvadeset zapaženih uloga u filmovima različitih žanrova te u nizu

televizijskih drama i serija. Iznimno je značajan i njegov glumački rad na Hrvatskom radiju gdje desetljećima surađuje u dramskom programu.

Na hrvatskom se filmu pojavio kao esencija glumca – šekspirijanski stav, istodobno šaputav i autoritativan glas, egzistencijalističko metaforičko breme na plećima, cinično i deziluzionirano poznavanje ljudskih karaktera. Njegov lik glumca Kreše u klasičnom filmu Nikole Tanhofera *H-8...* (1958) ostao je jedan od zapamćenih putnika iz ukletoga autobusa koji hita u nesreću koja se nije mogla izbjegići. Otada, Drach je konstanta hrvatskoga filma i televizije, premda je rijetko bio u prvome planu, ostavši utjelovljenje likova građanskoga habitusa – pojavio se, među ostalim, i u filmovima Pustolov pred vratima Šime Šimatovića (1961), Svanuće Nikole Tanhofera (1964), Crne ptice Eduarda Galića (1967), Iluzija Krste Papića (1967), Kad čuješ zvona Antuna Vrdoljaka (1969), Pucanj Kreše Golika (1977), Godišnja doba Petra Krelje (1979), Visoki napon Veljka Bulajića (1981), Vlakom prema jugu Petra

Krelje (1981), Za sreću je potrebno troje Rajka Grlića (1985), Obećana zemlja Veljka Bulajića (1986), Garcia Dejana Šoraka (1999), Libertas Veljka Bulajića (2006).

Svečanost uručenja Nagrade održava se u petak, 25. srpnja 2008. u Kinu Valli s početkom u 20.00 sati. Nagrada se dodjeljuje uz projekciju kratkog kolaž filma o laureatu.